

[Brorsen.]

til yderligere Hjælp, mere individuelt. Regeringens Politik har jo været en ganske anden. Jeg kan sige, jævnfør det Forslag, vi behandler her i Dag, at Regeringens Politik paa disse Omraader bærer Præg af at være en tilsyneladende ret storstilet Ambulancepolitik. Kun dem, der i den økonomiske Kamp kan kaldes haardt saarede og meget medtagne, er man villig til at give en Stimulans for en Tid, mens vi, som sagt, mener, at der forud herfor skulde gaa andre Foranstaltninger, som gav Mulighed for at bringe Hjælp til hele Erhvervet.

I det hele har Spørgsmaalet at faa Landbruget bragt paa Fode jo mange forskellige Sider. Hvis man i Tide havde gennemført tidssvarende Love paa disse Omraader, hævder vi, at Arbejdsløsheden vilde have været af et mindre Omfang, end den er i dette Øjeblik. Jeg synes, at man finder Beviser, naar vi gaar tilbage til Aaret 1932, det alvorligste Kriseaar for Landbrugserhvervet, vi har været inde i her i Landet. Tiderne er blevet bedre siden, Priserne er blevet hævet, og det gamle Ord har jo bekræftet sig, at naar Landmanden, naar den danske Bonde i økonomisk Henseende sidder nogenlunde i det, virker det øjeblikkeligt paa alle de andre Erhverv i vort Land — et Bevis paa, at Landbrugserhvervet her i Danmark er det fundamentale, hvad vel heller ingen til syvende og sidst er i Stand til at bestride. Jeg nævnte Aaret 1932, det alvorligste Kriseaar, vi i det hele taget har haft, og vi husker jo temmelig sikkert den Jammer, der dengang var mellem de handlende og Haandværkerne rundt omkring i vore Provinsbyer, rundt omkring i vore Stationsbyer og overalt, fordi man mærkede, at Landmændene ikke havde Penge, saaledes at de Fordringer, handlende og Haandværkere havde paa dem, ikke kunde inddrives; der var ikke Tale om, at de havde Raad til at købe selv næsten det mest nødvendige.

Men naar Tiderne bliver bedre, virker det, som sagt, paa hele vort Erhvervsliv, og det er det, vi har set i de sidste Aar, hvor Forholdene har bedret sig noget. Det ytrer sig bl. a. i, at man saa ogsaa kan faa Raad til at anskaffe den Arbejdskraft, der er nødvendig i Landbrugserhvervet. Men vi staar jo over for mærkelige Forhold

herhjemme paa mange forskellige Omraader. Det ser ud til, at Landbruget, til Trods for at vi har en Arbejdsløshed, der sidst er opgjort til 133 000 — et forfærdende Tal —, i dette Øjeblik ikke kan faa den nødvendige Arbejdskraft, skønt det kan bruge i alt Fald 25 000 Mand mere. Jeg gad dog nok vide, om man fra Regeringens Side kan sidde disse Tal overhørig. Jeg har læst de Forhandlinger, der fandt Sted i Landstinget for et Par Dage siden, under hvilke den højtærede Socialminister omtalte disse Forhold, men jeg synes, han kom lovlig let over det, og jeg vil gerne stille det Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister, om han mener, at Regeringen saadan uden videre kan lade dette Forhold passere. Efter at De samvirkende Sogneraadforeninger og Ministeriet har enedes om at foretage en Undersøgelse af disse Forhold og nu har faaet at vide, at Landbruget kan benytte i alt Fald 25 000 Mand mere, kan man saa lade det passere og sige, at der er vist ingenting at gøre? Hvis Regeringen bærer sig saaledes ad, har man Lov til at sige, at det er en højst sølsom nationaløkonomisk Politik, som Regeringen fører. Regeringen maa efter min Mening forfølge denne Sag, jeg tror ikke, der bliver Ro om den, før man faar oplyst, om det ikke vil være muligt at skaffe Landbruget den nødvendige Arbejdskraft.

Den ene Gang efter den anden lægger Regeringen Hovedet i Blød og kommer med Forslag, det ene mere kunstigt opbygget end det andet, og naar endelig et af disse Forslag bliver vedtaget, er Resultatet endda det, at der ikke gøres noget videre ved det; det gælder f. Eks. Loven fra sidste Aar om Tilskud til Merbeskæftigelse. Saa vidt mig bekendt har man indtil for ganske nylig overhovedet ikke samlet Udvalget til Tilrettelægning af det Arbejde, der eventuelt kunde blive Tale om i Henhold til den nævnte Lov. I Stedet for at spekulere paa den ene kunstige Lov efter den anden skulde man have Øjet aabent for, at jo bedre Forholdene er for Landbrugserhvervet, jo mere Arbejde vil der komme i Gang — derom er der ingen Tvivl —, og dette vil igen influere paa hele vort Erhvervsliv, vil øjeblikkelig kunne mærkes inden for Haandværk, Handel og Industri.